

Saló de plens de l'Ajuntament de Pego. Carles Pascual s'ha casat recentment amb Maite Ferrándiz, a l'esquerra de la imatge, que és també tinent d'alcalde i vicepresidenta del Club de Futbol de Pego.

Els camins de Carles Pascual

La fama de Carles Pascual, alcalde de Pego (Marina Alta) des del 1995, ha traspassat les fronteres del poble. La seua particular manera d'entendre la política l'ha dut a enfrontar-se amb persones i institucions. Un polític a mig camí entre Gil i Gil i Ruiz Mateos.

El passat 8 de gener, dissabte, Carles Pascual, alcalde de Pego (Marina Alta), es casava en segones noces amb Maite Ferrándiz, vicepresidenta del Club de Futbol de Pego, que Pascual mateix presideix, i tinent d'alcalde de l'ajuntament que dirigeix aquest polèmic personatge, provocador com pocs, i estimat alhora que odiat a la seua pròpia terra. La cerimònia es va

celebrar a l'església situada a la mateixa plaça on hi ha l'ajuntament, i que estava voltada d'un desplegament policíac que hi impedia l'accés. Vora tres-centes mil pessetes en pólvora es va gastar Pascual per disparar un castell que s'escoltà a tot el poble i que serví per anunciar a tots els vents que l'alcalde era aquell dia l'home més feliç del món. Barret, com coneixen col·loquial-

ment Pascual, va escollir Roma per fer el viatge de noces.

Carles Pascual naix a Pego el 1953. El seu pare portava un taller de ferreteria, que després van heretar els seus dos fills, Carles i el germà menut, José María. Com altres botigues i comerços del poble, la família Pascual es va beneficiar del *boom* econòmic dels seixanta i setanta que es va viure a tota la costa del Mediterrani. Els diners

arribaven del turisme i de la tímida recuperació d'una economia basada, sobretot, en l'exportació de la taronja. Pels anys seixanta Carles Pascual inicia els estudis a l'escola, que aleshores era unitària, i que estava situada al costat mateix del taller familiar. Alguns dels qui el recorden com a alumne diuen que ja aleshores el seu aspecte descobria una persona físicament forta, i que impressionava molt els altres companys de classe, que se'l miraven amb respecte, i amb certa por. Apassionat del futbol, durant les hores d'esbarjo Pascual ja donava mostres de tenir un fort caràcter i de concebre la justícia d'una manera molt particular. Els contrincants, durant els partits a l'escola, sabien que si ell rebia un puntelló fortuït del joc, es tractava d'una injustícia, però que si era ell qui el pegava, era cosa del futbol.

La seva joventut transcorre de forma bastant discreta, replegada entre el negoci familiar i l'afició a l'esport del baló. Com molta gent de la seva generació, Pascual no finalitzà els estudis bàsics, i abans de fer els deu anys d'edat es deixà l'escola. Durant els anys setanta, continua essent el fill del ferrer, jugador de futbol a l'equip juvenil de Pego, i dedicat a les seues coses, sense implicacions polítiques ni socials conegudes. Festejava amb qui seria la seua primera dona, i era un més dels joves que passejaven pels carrers i les places del poble.

El salt a la política. És l'any 1987, amb motiu de les terceres eleccions municipals des de l'inici de la democràcia, quan Carles Pascual entra en contacte amb la política, en concret encapçalant la llista d'Alianza Popular (AP) a l'Ajuntament de Pego, que el duria a estrenar-se com a regidor. De com arriba a convertir-se en polític té bona part de responsabilitat el món del futbol, al qual Pascual seguia tan lligat com en la seua joventut. Un any abans, el 1986, s'havia convertit en president del Club de Futbol de Pego i molts dels qui freqüentaven el club, membres de l'extinta UCD i militants d'AP es fixen en Carles i en la seues virtuts com a orador i líder

en els ambients futbolístics. És una eixida de darrera hora, ja que la dreta, primer com a UCD i més tard com a AP, encara no era una alternativa de poder municipal davant les successives victòries del PSOE. De fet, la llista va estar a punt de no presentar-se. D'aquesta manera, Carles Pascual entra a formar part de la classe política del poble i emprèn un camí que el duria anys després a l'alcaldia.

Una persona clau en els inicis de Pascual com a regidor és Antonio Vidal, qui li faria la proposta d'encapçalar la llista d'AP i que avui està frontalment oposat a l'alcaldia des de les files del PP. Vidal, antic franquista i soci del Club de Tennis de Pego és el lligam amb el grup de persones que, com Carles Pascual, giraven entorn del futbol i del

racions vexatòries contra l'esquerra, els nacionalistes, els ecologistes, les dones,... contra tots i contra tot el qui li duguera la contrària. És aleshores quan arriben a la direcció del Partit Popular de València les crítiques de gent del propi partit, i sorgeixen els dubtes de la direcció, que ja encapçala Eduardo Zaplana, contrària a mantenir en les seues llistes una persona que no lligava amb els intents de renovació que en aquell moment havia emprès el PP per arribar al govern de la Generalitat Valenciana. Els dubtes es converteixen en fets i Carles Pascual és apartat de les llistes del PP a l'Ajuntament de Pego. Però la carrera política de barret no acaba aquí. És més, és l'inici del camí cap a l'alcaldia. Davant la possibilitat de quedar-se

ERNEST ALEXANDER WEBER

Carles Pascual ha entès que el poder significa fer tot el que es puga per continuar manant, i no comprèn la lògica de l'oposició.

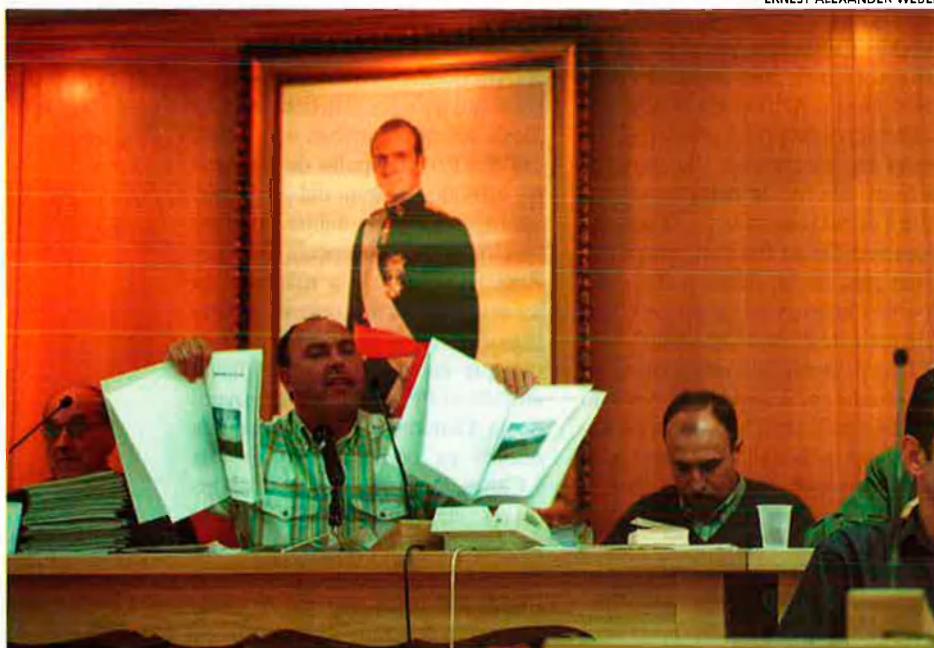

Club de Tennis, veritables institucions amb què es vinculen Pascual i molta gent de la seua generació, persones que havien deixat l'escola i treballaven des de molt joves. És el retrat de la candidatura d'AP de l'any 87, quan Carles Pascual, com a cap de llista, i Antonio Vidal, com a número dos, esdevingueren regidors de l'Ajuntament de Pego.

En les eleccions municipals del 1991, Pascual i Vidal repeteixen com a regidors, aquesta vegada ja en les llistes del Partit Popular. Durant aquests anys, Pascual ja s'havia fet fort en els plens municipals. Amb un micròfon i amb el torn de paraula o sense, comencen a fer-se famoses i a traspassar les fronteres de la Marina Alta les seues decla-

sense partit, Pascual pacta amb qui aleshores era president d'Unió Valenciana, Vicent González Lizondo, per encapçalar la llista d'aquest partit a Pego. Arribats a aquest punt, Carles Pascual ja havia plantat la seua llavor entre bona part del poble, i prova d'això són alguns dels mètodes que, segons ha pogut saber EL TEMPS, ha utilitzat per aconseguir adhesions, com ara enviar els seus homes als bars, on, cada matí, es dedicaven a promoure la figura de Pascual com a solució a tots els problemes que patia el poble. Les eleccions del 95 són un èxit per a Pascual: Unió Valenciana trau tres regidors i, gràcies al suport del Partit Popular, que en trau quatre, Carles Pascual és nomenat alcalde.

Pascual, en un intent d'agressió al regidor del PSOE Fernando Volta. L'alcaldia de Pego perd sovint els estrepes, i no dubta a recórrer a l'agressió verbal i física per parar els peus a l'oposició.

Carles Pascual mostra els resultats sobre la bona situació de les aigües de la marjal Pego-Oliva. Per a explicar la seua gestió, l'alcalde de Pego recorre a les posades en escena com aquesta, tot i que després la realitat no coincideixa amb les seues declaracions.

El Pasiago. Des del moment que Carles Pascual es converteix en alcalde, entra en joc un personatge clau per entendre per què, malgrat l'oposició del PP a les tàctiques i formes utilitzades per Pascual, aquest es manté al capdavant de l'ajuntament. Es tracta d'Alfredo Gómez Torres, conegut com el Pasiago, pertanyent a una de les famílies amb major poder econòmic de Pego, amb títol nobiliari i veritable cacic local. Els Gómez Torres posseeixen, entre altres negocis, la concessionària de l'empresa de refrescos Coca-Cola a tota la província d'Alacant i empreses agro-pecuàries repartides per diferents punts de l'estat espanyol. El mateix Alfredo participa amb un

2% en l'accionariat del parc temàtic de Benidorm Terra Mítica. El Pasiago va ser un dels convidats al sopar que José Maria Aznar organitzà amb persones del seu entorn més directe a les platgetes d'Orpesa fa dos estius, i manté molt bones relacions amb els sectors econòmics lligats al Partit Popular. La família Gómez Torres, que és propietària d'unes 1.500 fanecades a la marjal de Pego-Oliva, és la principal interessada a mantenir el conflicte sobre els límits del parc natural de la marjal, ja que d'aquesta manera pressiona la Conselleria de Mediambient perquè revaloritze les terres que posseeixen i així pot traure més diners de les subvencions. La persona utilitzada

pels Gómez Torres perquè Carles Pascual cree polèmica sobre la marjal és el capatàs agrari de la família, Pepe Orihuel, regidor també de l'equip de govern de l'ajuntament actual.

Cap a la majoria absoluta. Iniciativa Independent de Pego ha estat el darrer experiment polític de Carles Pascual, després que es frustraren les relacions amb Unió Valenciana, a causa, de nou, de les males relacions amb València i amb la resta de militants d'aquest partit. Amb aquesta candidatura independent es presenta a les darreres eleccions municipals, el passat 13 de juny, una fórmula amb la qual Pascual ha revalidat el seu càrrec d'alcalde, aquesta vegada per majoria absoluta. Els resultats no podien haver estat més favorables per a Carles Pascual: onze regidors dels 17 possibles. L'estratègia? Prohibir l'accés de l'oposició als mitjans de comunicació locals, endeutar l'ajuntament per sobre del límit permès legalment per fer obres populistes, i donar diners públics a amitats i clients.

D'aquesta manera, Carles Pascual continua fent i desfent al seu gust, enfrontant-se a tot allò que no li agrada, amb el suport dels veïns que l'han votat, i capficat en un deliri que el fa sentir-se el Capitán Trueno dels còmics que llegia de jove. Un deliri, però, darrere del qual hi ha aquells que l'utilitzen en benefici dels seus interessos.

Pau Caparrós

Dinar de presentació de la coalició electoral

junts, endavant

**VALÈNCIA
DISSABTE 5 DE FEBRER
14 HORES**

EXPO-HOTEL DE VALÈNCIA
AVINGUDA PIUS XII, 4
(AL COSTAT DE NUEVO CENTRO)

**INFORMACIÓ
96 351 04 0**